

[Niels Ravn.]

12 milliarder kr. Trækker vi herfra de 2 milliarder kr., der går til import af råstoffer, præsterer dansk landbrug, altså disse 8-9 pct. af befolkningen, omkring 10 milliarder kr. i værdier årlig, og af denne store værdifrembringelse er som sagt de 70 pct., ca. 7 milliarder kr., en nettovalutaindtjening. Dertil skal så lægges, at dette erhverv gennem de sidste to tiår på trods af denne voldsomme ekspansion har afgivet rundt regnet 300.000 personer til beskæftigelse i andre erhverv. Vi har fra industrien klare tilkendegivelser af, at uden denne afgivelse, eller set fra et industrielt synspunkt modtagelse, af arbejdskraft havde dansk industris ekspansion ikke været mulig. Jeg mener, disse ting ganske klart understreger, at de rabiate udtalelser for et års tid siden om dansk landbrug var skudt helt ved siden af, og af denne grund var en ekspertundersøgelse for så vidt ikke fornøden.

Vi fandt i det konservative folkeparti derimod, at en undersøgelse af det andet problem, hvorvidt de ordninger, vi havde, var hensigtsmæssige, kunne være rimelig og fornuftig. Den er nu foretaget, og vi kan, som også hr. Chr. Thomsen gjorde det, fastslå, at dette ekspertudvalgs, det såkaldte Krogstrupudvalgs, konklusioner blev, at de ordninger, vi har og har haft, i det store og hele har virket hensigtsmæssigt. Hovedkonklusionen af udvalgets arbejde blev, at man henstillede, som man sagde, til politisk afgørelse to muligheder, enten en videreførelse af de bestående systemer med de justeringer, som udviklingen havde gjort ønskelige eller påkrævede, eller overgang til et andet system, som for så vidt vel ikke var så forfærdelig meget anderledes, men alligevel i visse principielle grundtræk var anderledes, det, jeg ganske kort vil karakterisere som en prisgarantiordning.

Det var dette valg, vi politisk skulle træffe. Regeringen og landbrugsministeren valgte den første løsning; vi er i det konservative folkeparti enige med regeringen og landbrugsministeren heri. Den anden løs-

ning ville efter vor opfattelse have ført til ting, som vi ikke kunne overskue. For det første ville den betyde, at det ville blive nødvendigt, sikkert nødvendigt, — man kan ikke vide noget med sikkerhed — med en eller anden form for maksimeret produktion inden for nogle af vore produktionsgrene, og dermed var det ikke muligt for folketinget, hvis man vedtog denne løsning, at overskue støttens omfang i kroner og øre, og det er jo navnlig det sidste, der i høj grad måtte give anledning til politiske betænkeligheder. Derfor er vi enige i, at man politisk valgte den første løsning, og det er da det, vi står med i dag, og det er det, vi skal behandle heri dag.

Jeg finder, at de lovforslag, landbrugsministeren har fremsat, er i god overensstemmelse med de konklusioner, som ekspertudvalget er kommet til inden for de forskellige områder, og jeg skal først sige nogle ord om lovforslaget om en ændret kornordning.

Jeg må med undren konstatere, at socialdemokratiet, efter de udtalelser, hr. Chr. Thomsen for lidt siden fremsatte, tilsyneladende ikke vil kunne støtte denne lovgivning. Man har en lang række betænkeligheder ved lovforslaget, skønt man er enig i nogle af hovedprincipperne. Jeg skal senere komme tilbage til disse betænkeligheder.

Sigtet med såvel lovforslaget om en kornordning som forslag til lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m., der jo er meget sammenhængende, er efter det konservative folkepartis opfattelse og i overensstemmelse med Krogstrup-rapporten at forsøge at tilvejebringe en fornuftig og sund balance mellem prisniveauet i henholdsvis den vegetabiliske og den animalske produktion for at hindre, at de tendenser til overproduktion af korn, vi har set det seneste par år, breder sig yderligere, men samtidig opretholde en kornpris, der ligger på et fornuftigt og rimeligt niveau i forhold til produktionsomkostningerne. Dette sigte kan vi i det konservative folkeparti tiltræde, og derfor kan vi tiltræde, at man, som det allerede tidligere er nævnt, sænker basisprisen med 1 kr. Jeg vil dog gerne tilføje, at i reali-